

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 272/2020
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Ранчев, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Снежана Милетић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4811/2018 од 06.03.2019. године, у седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4811/2018 од 06.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4811/2018 од 06.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 284/2015 од 13.02.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено према туженима да је закључак Основног суда у Зајечару донет 27.02.2013. године, заведен под пословним бројем 21 И 607/11 на основу решења о извршењу Основног суда у Зајечару, пословни број И 607/11 од 12.04.2011. године у делу закључка у ставу првом изреке у реду број 16. и 17, а који се односи на кп.бр. ... потес мзв. „...“, њива 3. класе, у површини од 01.48,40 ха, пољопривредно земљиште, обим удела 10592/14840 у КО ..., по листу непокретности ЛН ... КО ..., не производи никакво правно дејство, што су тужени дужни да признају и трпе. У осталом делу, решење о извршењу Основног суда у Зајечару И 607/11 од 12.04.2011. године и закључак Основног суда у Зајечару И 607/11 од 27.02.2013. године остаје на снази. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужени АА искључиви и једини власник без икаквих терета, како јавноправне, тако и приватноправне природе на кп.бр. ... потес мзв. „...“, њива 3. класе у површини од 01.48,40 ха, пољопривредно земљиште, обим удела 10592/14840 у КО ..., по листу непокретности ЛН ... КО ..., оверено пред Општинским судом у Сокобањи, те да тужилац има искључиво право својине од 17.12.2007. године на кп.бр. ... потес мзв.

„...“. Трећим ставом изреке, обавезани су тужени да солидарно тужиоцу накнаде трошкове поступка у износу од 125.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4811/2018 од 06.03.2019. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ВВ и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Другим ставом изреке, наведена пресуда је укинута у ставу првом и трећем изреке и у укинutom делу враћена истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог ВВ, као о изузетно дозвољеној, с обзиром да у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Правно питање на које се у ревизији указује довољно је расправљено у судској пракси и не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на начин стицања катастарске парцеле која је предмет тужбеног захтева, оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Правноснажне пресуде приложене уз ревизију, другачије садржине, не указују и нужно на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 16.03.015. године, а вредност предмета спора означена је 10.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић